

leidis ta mõnda, mis ta nokka järrel olli, mis kõgis ehk toas laua pealt mahha langes; leiva-
 rajokesed, lihha sutäied, kartuhwli kored, kondid;
 need ollid, kust ta wahhest weel rasokest nokkida
 sai. Kui tegi maearahwa seast, kes kõik jo
 midugi ta sõbrad ollid, tedda paitasid, lastis
 ta ennast hea melega kätte wõtta; ja leendas ka
 isse tuppä, ni pea kui hakken ehk uks lahti tehti.
 Ta hullus siis kaarna wiisi järrel aeglaste sam-
 mudega senna ja tenna wadates laudade ja pin-
 kide peal, ja hüppas ka wahhest kellegi õlla peale
 ehk pähhä. Sedda wõib nüüd iggäiks arwata
 et Raakhans (sedda nimme ollid naad temmale
 pannud), armas wõeras olli, maea-rahwale talwe
 aeal sureks rõmuks. Agga seamma wõeras
 piddi Tobri maeas mitmesuggust luggu näggema.
 Seal juhtus, ni kui nüüdki weel mõnnes perre-
 konnas, et mõnda hädda olli kannatada: rahhe-
 sadde peksis Tobri wilja mahha, ta sai wahhest
 leikuse aeal waewalt agga neljast jäggu sest,
 mis muil aastail olli sanud; linnupudest sai ta
 wägga wähhä met, ja süggise surri weel ta kõige
 parrem lehm ärra. Need äppardused rikkusid
 temma weikest maeapiddamist. Tobri müüs ühhe
 weikese tükki omma põllumaast ärra, et agga
 omma kõige tarwilisemad asjad wõis wahhen-

dada, ja piddi weel pealegi wõlgu teggema,
 ilma lotufeta, et neid jälle pea wõiks maksta.
 Temmal olli ühhe kõwwa mehhega wõlgu, kes
 rahha kukru wasto ütles: „sinna olled mo rõ-
 mustaja!“ Se wõttis Tobri käest sured in-
 tressid, ja olli sedda rahha agga selle nõuga
 laenanud, et ta pea waese mehhe pärrandust
 wõiks üsna omma kätte risuda. Teine aasta selle
 järrel ei tonud parraku mitte abbi, waid jälle
 wilja ikkaldust. Kui nüüd talw kätte jõudis,
 ajas ihmus mees ilma armuta wõlgnikku peale,
 et wõlla ärratasuks; wiimne aeg jõudis kätte,
 mis ta maksmiseks olli määratud. Tobri pallus
 tedda, nüüd weel tulewa kewwadeni kannatada,
 millal ta lotis omma weikest kohta surema kas-
 suga ärra müa, ja siis majal ennesele uut ellu-
 asjet otsida. Agga se wiwitus olli ahne mehhe
 wastu meelt; wist ta kartis, et Tobri maad
 kallimaks saaksid aetud, kui temma nende eest
 tahtis anda. Ühhel päwal tulli temma kohtu
 teenritega äkkitselt Tobri maeasse ja wõttis ta
 wiimse lehma, wannemate ja laste wõdid ja mu
 krami ärra. Peale sedda ahwardas ta weel, kui
 mitte wõlg neljateistkümmne päwa pärrast ei olleks
 makstud, jälle tulla, ja Tobrit wangi-
 torni heita, ja temma üllejänud warra keik ärra müa.